

ایران و پاکستان تظاهر و نمایش را کنار بگذارند

همگرایی فرهنگی ایران و افغانستان مشمول زمان نمی شود

اکبر ظریفی

مسئول شورای سازمان معلمان خوزستان

با توجه به تمام جوانب کار، امروز باید دقت داشته باشیم که برای آینده مناسبات با افغانستان، نمی توانیم نادانسته وارد واکنش بی حساب و کتاب بشویم.

- مردم افغانستان نزدیک ۲۰ سال است که با زندگی همراه با احترام به یکدیگر آشنا شده اند و این نوع زندگی بسیار قابل ارزش و احترام است و خود مردم آن کشور، بیشتر از هر کسی به این ارزش و اهمیت استحضار دارند و به سادگی نمی توانند این مزه شیرین را فراموش کنند و بی تابانه آن را دنبال خواهند کرد، به ویژه بانوان.

- طالبان هم دارای تجربه های جدید نسبت به ۲۰ سال قبل هستند. تازیانه های عبرت زیادی خورده اند و واکنش دیگر کشورها برای آنها دارای اهمیت شده است. واکنش همه همسایگان افغانستان برای آنها دارای اهمیت شناخته شده است.

- تغییر راهبردهای همسایگان افغانستان، امروز برخلاف دهه های پیشین، دارای اهمیت است و نگاه آنان به خواست مردم افغانستان برای آینده بسیار با اهمیت است.

* ایران به عنوان همسایه بسیار مهم افغانستان، هرگز نمی تواند معیارهای مهم را در برقراری نوع مناسبات با افغانستان نادیده بگیرد:

هرگز همگرایی فرهنگی ایران و افغانستان مشمول زمان نمی شود! بنابراین، حاکمیت جمهوری اسلامی اولین معیار برای چینش کیفیت مناسبات را همین متغیر باید ببینند- فرهنگ مشترک.

راهبردی که در آن این شاخص دیده نشده باشد، به طور حتم در دراز مدت به ناکامی خواهد انجامید!!!

اگر طالبان تن به برقراری قانون اساسی ای که همه عناصر و متغیرهای تاثیرگذار را ببینند ندهند، از سوی ایران نمی بایست به رسمیت شناخته بشوند.

ایران و پاکستان باید به این درجه از فهم استراتژیک رسیده باشند که بدانند باید از نفوذ خود استفاده کنند و مردم افغانستان و نیروهای تاثیرگذار سیاسی و مذهبی را به سمت همگرایی عمیق و واقعی سوق دهند! و در این سیاست تظاهر و نمایش را کنار بگذارند. اگر آرامش پایداری در افغانستان به وجود نیاید، هزینه های پرداختی ایران و پاکستان بسیار زیاد خواهد بود. هرگز کشورهای غربی و عربی، آسیب مستقیم در افغانستان نخواهند دید.

مسوولین ما باید توجه داشته باشند که به صرف تعهدات نانوشته عرفی و احتمالات رفتاری آینده و یا احیانا تعهدات چندجانبه کارگزاران کشورها در صحنه گفتگوها، نمی توان راهبرد تعریف کرد. گسیختگی منابع تصمیم گیری در دایره های ایدیولوژیکی، ما را باید به هوش بدارد که داستان تصمیم گیران امروز با وارد شدگان فردا متفاوت خواهد بود. همین الان هم چند صدایی طالبان نشان از احتمال بسیار ناچیز همگرایی داخلی آنها دارد، چه رسد به اینکه نسل بعدی این گروه ها در معرض تصمیم گیری قرار بگیرند.

باری، جمهوری اسلامی باید روی اندوخته های فرهنگی تمرکز کنند نه اینکه آرمان ها را بر اساس تحلیل های نه چندان استوار تعریف کنند..

آنچه در پنجشیر دارد اتفاق می افتد، به نظر می رسد بی برنامگی ما را به نمایش گذاشته است. پیش بینی اتفاقات در آنجا خیلی دشوار نمی بود، البته اکنون بی مهابا نمی شود وارد شد، اما پنجشیر را هرگز نمی توان فراموش کرد.

######